

**GEORGE MAIOR: Noul Aliat. Regândirea politicii
de apărare a României la începutul secolului al XXI -lea**

- recenzie -

Remus Ioan ȘTEFUREAC

O simplă analiză istorică ne arată că națiunea română a fost mobilizată în adâncimea structurilor sale sociale de trei mari proiecte de societate: construcția statului românesc modern, proiectul unionist și procesul de aderare și integrare a României în structurile euroatlantice. Fiecare dintre aceste proiecte a fost generat și animat de elite politice și intelectuale, beneficiind de efortul unor lideri excepționali care au avut inteligența să valorifice optim contextele geopolitice favorabile ale timpului. Despre rolul elitelor politice în configurarea și dezvoltarea primelor două mari proiecte românești de societate se vorbește la superlativ în manualele de istorie. Mai puține lucruri se spun însă despre elitele politice și tehnocrate care, în mai puțin de două decenii, au făcut posibil ultimul mare proiect de societate – aderarea și integrarea României în structurile euroatlantice.

În vârtoarea politică, ne lăsăm uneori furați de dispute politice minore cantonate în mize frivole și pierdem din vedere marile procese strategice la care luăm deja parte, grație muncii susținute a unor lideri tineri, cu solidă bază profesională, acei „tehnocrați” serioși care ne reprezintă interesele și câștigă victorii pentru România. „Noul Aliat” este cronică de substanță a unui asemenea tehnocrat care, într-o manieră tăcută, sistematică, departe de orice efuziuni populist-publicitare, și-a pus amprenta asupra aderării României la NATO, una dintre cele două dimensiuni ale ultimului mare proiect românesc.

Lucrarea lui George Maior este o demonstrație intelectuală care surprinde cu exactitate ce se ascunde în spatele discursului și al rezultatului. Studiul debutează cu un bagaj teoretic și de viziune solid, dar concentrat, care sintetizează provocările lumii postmoderne în noul mediu al securității

internaționale. Stilul pragmatic al autorului este evidențiat prin intrarea rapidă pe teritoriul concret al tranziției României de la modernitate la postmodernitate strategică, cu aplicații directe în ceea ce privește momentele esențiale care au marcat procesul aderării României la NATO. Nu lipsește nici conceptul de securitate structurat în zona strategică a Mării Negre, dar prezentat într-o viziune extinsă a regiunii, legată de Balcani, de Caucazul de Sud sau de Orientul Apropiat și Mijlociu.

Un capitol consistent este dedicat transformării sectorului de securitate națională, partea *hard* a reformei armatei române, cu tot ce a presupus și presupune ea, de la relația civili-militari, reducerea efectivelor și profesionalizarea acestora, la diplomația apărării. În fine, un astfel de studiu nu se putea încheia altfel decât prin prezentarea unei viziuni asupra a ceea ce urmează: politica și strategiile de securitate de mâine, rolul NATO în dezvoltarea politicilor de securitate colectivă, locul României în noua arhitectură și adaptarea concretă la noile provocări prin reforma forțelor armate – sistemul de valori, politica de înzestrare și resursele care asigură în final trecerea de la armata de apărare la armata de securitate.

Meritul lui George Maior este că, prin „Noul Aliat” ne prezintă fundamentele deciziilor strategice din trecutul apropiat, din prezent și din viitor, într-o viziune integrată care ne arată că pilonul „Securitate” al celui de-al treilea mare proiect românesc – integrarea euroatlantică – a fost ridicat, dar el trebuie în continuare consolidat și finisat. În paginile cărții identificăm o busolă exactă care poate ghida fără probleme marile decizii privind politica de apărare a României la începutul secolului al XXI-lea. George Maior ne spune, prin această lucrare, că al treilea mare proiect nu s-a încheiat. Dimpotrivă, el abia acum se dezvoltă. Am făcut primii pași, am aderat la NATO, la UE, dar adevărata sarcină este dată de modul în care vom ști să valorificăm oportunitatea istorică a integrării euroatlantice pentru a construi o țară mai sigură, mai democratică, modernă și prosperă, un veritabil pilon de stabilitate regională. Este o provocare pentru următorii 20 de ani, demnă de un mare proiect de societate, conceput de noi și implementat împreună cu aliații noștri.